

Zadeva C-435/23

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

13. julij 2023

Predložitveno sodišče:

Okrazhen sad Smolyan (Bolgarija)

Datum predložitvene odločbe:

12. julij 2023

Pritožnica in tožena stranka:

Glavna direksia „Granichna politsia“ kam Ministerstvo na
vatreshnite raboti

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku in tožeča stranka:

BO

Predmet postopka

Glavna direksia „Granichna politsia“ kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (generalni direktorat za mejno policijo pri ministrstvu za notranje zadeve) je pri predložitvenem sodišču, Okrazhen sad Smolyan (okrožno sodišče v Smolyanu, Bolgarija), vložil pritožbo zoper sodbo Rayonen sad Smolyan (okrajno sodišče v Smolyanu, Bolgarija) z dne 7. marca 2023, s katero se je ugodilo tožbi, ki jo je vložil BO, policijski uslužbenec pri tem direktoratu, in z njo predlagal, naj se generalnemu direktoratu naloži, da mu plača za opravljeno nočno delo.

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije; člen 267 PDEU.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 12(a) in uvodno izjavo 8 Direktive 2003/88/ES ter člena 20 in 31 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi (v obravnavanem primeru člen 187 Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (zakon o ministrstvu za notranje zadeve)), ki s tem, da ne dopušča, da bi krajše trajanje nočnega dela v primerjavi z dnevnim delom, ki na podlagi splošne zakonodaje velja za delavce v zasebnem sektorju, veljalo tudi za delavce v javnem sektorju, kot so policisti in gasilci, ki opravljajo izmensko in nočno delo (uradniki na podlagi člena 142(1), točka 1, tega zakona), povzroča različno obravnavanje, ki ni povezano s pravno dopustnim ciljem, in sicer:

skupina delavcev v javnem sektorju, ki opravlja posebej pomembne naloge ohranitve javnega reda in civilne zaščite (v obravnavanem primeru policisti in gasilci na podlagi člena 142(1), točka 1, zakona o ministrstvu za notranje zadeve, ki opravljajo izmensko in nočno delo), je diskriminirana

(a) tako v primerjavi z drugo skupino delavcev iz istega javnega sektorja, ki opravljajo enake naloge ohranitve javnega reda in civilne zaščite, vendar ne opravljajo izmenskega nočnega dela (v obravnavanem primeru drugi uradniki na podlagi člena 142(1), točka 1, zakona o ministrstvu za notranje zadeve) in imajo kljub temu enake ugodnosti (na primer dodatek za delovno dobo, daljši plačani dopust, zgodnejša upokožitev, višja odpravnina v primeru prenehanja delovnega razmerja) kot policisti in gasilci, ki opravljajo izmensko nočno delo;

(b) kot tudi v primerjavi z delavci v zasebnem sektorju, ki opravljajo izmensko in nočno delo, ne da bi imeli enake ugodnosti, ker ne opravljajo enakih posebej pomembnih nalog ohranitve javnega reda in civilne zaščite, zaradi katerih se te ugodnosti priznavajo celi skupini delavcev v javnem sektorju (vsem uradnikom na podlagi člena 142(1), točka 1, zakona o ministrstvu za notranje zadeve)?

2. Ali je treba člen 12(a) in uvodno izjavo 8 Direktive 2003/88/ES ter člena 20 in 31 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujejo uporabi zavezujoče nacionalne sodne prakse (kot je v obravnavanem primeru sodba o razlagi št. 1 skupnega civilnega senata Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (vrhovno kasacijsko sodišče Republike Bolgarije) z dne 15. marca 2023 v zadevi o razlagi št. 1/2020), če bi ta uporaba privedla do rezultata, nezdržljivega s pravom Unije, in sicer do različnega obravnavanja, opisanega v prvem vprašanju, pri čemer to različno obravnavanje ne bi temeljilo na objektivnem in razumnem merilu, torej ne bi bilo povezano s pravno dopustnim ciljem in ne bi bilo sorazmerno s tem ciljem?

Navedena zakonodaja in sodna praksa Unije

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, členi 20, 31 in 47

Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, uvodne izjave 2, 4, 7, 8 in 10 ter člen 12(a)

Sodbe Sodišča z dne 24. februarja 2022, Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“ (C-262/20, EU:C:2022:117, v nadaljevanju: sodba C-262/20); z dne 4. maja 2023, Glavna direksia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“ (Nočno delo) (od C-529/21 do C-536/21 in od C-732/21 do C-738/21, EU:C:2023:374, v nadaljevanju: sodba v združenih zadevah od C-529/21 do C-536/21 in od C-732/21 do C-738/21); z dne 5. oktobra 2010, Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581); z dne 8. novembra 2016, Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:835), in z dne 30. junija 2022, Profi Kredit Bulgaria (Pobot po uradni dolžnosti v primeru nepoštene pogoja) (C-170/21, EU:C:2022:518), ter sklep z dne 17. januarja 2023, TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Nacionalna zakonodaja

Konstitutsia na Republika Bulgaria (ustava Republike Bolgarije), člen 16, člen 48(5) in člen 116(1)

Kodeks na truda (zakonik o delovnih razmerjih), členi 140, 152, 153, 261 in petnajsto poglavje

Kodeks za sotsialno osiguryavane (zakonik o socialnem zavarovanju), člen 69

Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (zakon o ministrstvu za notranje zadeve, v nadaljevanju: zakon MVR ali ZMVR): členi 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238 itd.

Zakon za sadebnata vlast (zakon o sodiščih), člena 124 in 130

Zakon za chastnata ohranitelna deynost (zakon o zasebnih podjetjih za varovanje), člena 2 in 50

Naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, rezhima na dezhurstvo, vremeto za otdih i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti (uredbe ministrstva za notranje zadeve o ureditvi, organizaciji in razdelitvi delovnega časa, o evidentiranju delovnega časa, o nadomestilu za nadurno delo, ureditvi dežurstev, prostem času in počitkih uradnikov ministrstva za notranje zadeve – iz let 2014, 2015, 2016, 2020 in 2022)

Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata (uredba o strukturi in organizaciji plač) iz leta 2007 (uredba SORZ ali NSORZ), člen 8 in člen 9(2)

Varhoven kasatsionen sad ha Republika Bulgaria (vrhovno kasacijsko sodišče Republike Bolgarije, v nadaljevanju: VKS): sodba o razlagi št. 1 skupnega civilnega senata z dne 15. marca 2023 v zadevi o razlagi št. 1/2020

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 BO je uradnik v smislu člena 142(1), točka 1, ZMVR; je v delovnem razmerju z generalnim direktoratom za mejno policijo pri ministrstvu za notranje zadeve in je zaposlen kot vodilni policijski uslužbenec na postaji mejne policije v Zlatogradu.
- 2 Službo opravlja v izmenah po dvanajst ur, ki se obračunajo po obdobjih. V spornem obdobju od 11. oktobra 2019 do 30. septembra 2022 je opravil 1272 ur nočnega dela.
- 3 BO trdi, da bi se morale te ure nočnega dela pri plači na podlagi količnika 1,143 pretvoriti v ure dnevnega dela, kot je to določeno za delavce v zasebnem sektorju. Posebna ureditev iz zakona MVR in njegovih izvedbenih uredb naj bi glede tega vprašanja po letu 2014 vsebovala pravno praznino, ki naj bi jo bilo treba zapolniti s subsidiarno uporabo upoštevne določbe splošne delovne zakonodaje, in sicer člena 9(2) NSORZ. Na podlagi te določbe se pri izračunu skupnega delovnega časa ure nočnega dela pretvorijo v ure dnevnega dela, in sicer na podlagi količnika, ki izraža razmerje med običajnim trajanjem dnevnega in nočnega dela.
- 4 Zato je BO vložil tožbo pri prvostopenjskem Rayonen sad Smolyan (okrajno sodišče v Smolyanu) in predlagal zlasti, naj se generalnemu direktoratu za mejno policijo pri ministrstvu za notranje zadeve naloži, da mu plača 1886,10 bolgarskih levov (BGN), skupaj z ustreznimi obrestmi, to je plačilo, ki ga ni prejel za nočno delo, ki ga je opravil v obdobju od 11. oktobra 2019 do 30. septembra 2022.
- 5 Prvostopenjsko sodišče je tožbi ugodilo in ugotovilo, da je treba zaradi pravne praznine v zakonu subsidiarno uporabiti člen 9(2) NSORZ, ker bi v nasprotnem primeru prišlo do nedovoljenega različnega obravnavanja uradnikov ministrstva za notranje zadeve, ki opravljajo nočno in izmensko delo, in sicer tako v primerjavi z drugimi uradniki kot tudi v primerjavi s pogodbenimi uslužbenci in delavci v zasebnem sektorju.
- 6 Generalni direktorat za mejno policijo je zoper to sodbo vložil pritožbo pri predložitvenem sodišču.

Bistvene trditve strank postopka v glavni stvari

- 7 Generalni direktorat v pritožbi trdi, da v zakonu MVR ni pravne praznine. V njem naj ne bi bilo podlage za pretvorbo nočnega dela v dnevno delo, ker naj bi bilo za dnevno delo določeno enako običajno trajanje kot za nočno delo. Posebna ureditev za ministrstvo za notranje zadeve in splošna delovna zakonodaja naj bi se

razlikovali zaradi pomena odnosa do družbe, ki naj bi bil povezan z opravljanjem posebnih nalog policistov in gasilcev pri ministrstvu za notranje zadeve.

- 8 Pri tej posebnosti naj ne bi šlo za diskriminatorno obravnavo. Uradniki ministrstva za notranje zadeve naj bi sicer opravljali delo pod manj ugodnimi pogoji in naj bi zanje veljale višje zahteve kot za pogodbene uslužbence in delavce v zasebnem sektorju ter druge uradnike, vendar naj bi bili zanje določeni številni izravnalni mehanizmi, dodatne materialne spodbude in nematerialne ugodnosti, ki naj jih ne bi imeli niti delavci v zasebnem sektorju ali pogodbeni uslužbenci, vključno s tistimi pri ministrstvu za notranje zadeve, niti drugi uradniki (na primer višja plača in višja raven socialnega varstva v obliki plačila nadurnega dela, počitkov, dopusta in drugih ugodnosti).
- 9 Generalni direktorat v pritožbi poleg tega trdi, da je ta razlaga povsem v skladu s sklepi Sodišča v sodbi C-262/20.
- 10 BO v odgovoru na pritožbo vztraja pri očitku diskriminacije. Sodba o razlagi, ki jo je medtem izdalo VKS (vrhovno kasacijsko sodišče) (v zadevi o razlagi št. 1/2020), naj bi bila v nasprotju s sklepi Sodišča v sodbi C-262/20. Predlaga, naj se Sodišču predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 11 Policisti in gasilci, ki opravljajo izmensko delo, več kot tri leta množično vlagajo civilne tožbe pri bolgarskih prvostopenjskih okrajnih sodiščih, v katerih predlagajo, naj se pristojnim direktoratom ministrstva za notranje zadeve naloži, da jim za opravljeno nočno delo plačajo dodatek k plači. Od začetka leta 2023 do 12. julija 2023 so udeleženci postopkov pri okrožnem sodišču v Smolyanu vložili že 142 pritožb zoper odločitve okrajnih sodišč. Glede na vrednost spora so odločitve okrožnega sodišča dokončne in se ne morejo izpodbijati s kasacijsko pritožbo pri VKS (vrhovno kasacijsko sodišče).
- 12 Sodišče je na podlagi predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo okrajno sodišče v Lukovitu v podobni zadevi (C-262/20), odločilo, da Direktiva 2003/88 ne nalaga sprejetja nacionalne zakonodaje, ki bi določala, da je običajno trajanje nočnega dela za delavce v javnem sektorju, kot so policisti in gasilci, krajše od običajnega trajanja dnevnega dela, določenega za te delavce, in da člena 20 in 31 Listine ne nasprotujeta temu, da sedemurno običajno trajanje nočnega dela, ki je v zakonodaji države članice določeno za delavce v zasebnem sektorju, ne velja za delavce v javnem sektorju, vključno s policisti in gasilci, če tako različno obravnavanje temelji na objektivnem in razumnem merilu, torej če je povezano s pravno dopustnim ciljem, ki se želi doseči z navedeno zakonodajo, in če je to različno obravnavanje sorazmerno s tem ciljem.
- 13 VKS (vrhovno kasacijsko sodišče) je ob upoštevanju, med drugim, te sodbe Sodišča v zgoraj navedeni sodbi o razlagi ugotovilo, da se za plačilo nočnega dela uslužbencev ministrstva za notranje zadeve uporablja izključno specialni zakon

MVR in njegovi izvedbeni akti. Zakonodajalec naj bi pri sprejetju tega zakona upošteval škodljive posledice nočnega dela za uslužbence ministrstva za notranje zadeve in določil ustrezne izravnalne mehanizme, kot so na primer dodatki za delovno dobo, daljši plačani letni dopust, odpravnina v primeru prenehanja delovnega razmerja, ugodnejša ureditev plačila za nadurno delo, neobstoje obveznosti plačila prispevkov za socialno zavarovanje, ugodnejši pogoji za pridobitev pravic iz pokojninskega zavarovanja in druge podobne ugodnosti.

- 14 Vendar predložitveno sodišče opozarja, da dejansko ni izravnalnega mehanizma, ki bi bil uveden ravno zato, da bi se policistom in gasilcem, ki opravljajo nočno delo, nadomestilo ukinitvev dodatka za nočno delo, ki jim je bil pred letom 2014 priznan na podlagi predpisov, ki so za pretvorbo nočnega dela v dnevno delo določali isto metodo, kot je določena v uredbi SORZ. Vsi izravnalni mehanizmi, ki jih omenja VKS (vrhovno kasacijsko sodišče), so obstajali že pred letom 2014.
- 15 K uradnikom iz člena 142(1), točka 1, ZMVR, to je policistom in gasilcem, kot je BO, spadajo tudi številni uradniki, ki ne opravljajo izmenskega in nočnega dela. Dejansko iz podatkov ministrstva za notranje zadeve v obravnavani zadevi izhaja, da je v letih 2019, 2020, 2021 in 2022 izmensko in nočno delo opravljalo povprečno 65,20 % gasilcev in policistov, 34,80 % pa ne. Hkrati je mogoče na podlagi teh podatkov in analize zakonskih določb ugotoviti, da se navedene ugodnosti priznavajo vsem uradnikom na podlagi člena 142(1), točka 1, ZMVR in ne samo tistim, ki opravljajo nočno delo. Nekatere od teh ugodnosti koristijo tudi uradniki iz člena 142(1), točka 2, ZMVR, to je uradniki ministrstva za notranje zadeve, ki niso policisti ali gasilci, nekatere pa se priznavajo celo vsem uslužbencem ministrstva za notranje zadeve, vključno s tistimi, ki so zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi.
- 16 Glede na navedeno opisanih ugodnosti ni mogoče opredeliti niti kot „izravnalnih mehanizmov“ v smislu sodbe o razlagi VKS (vrhovno kasacijsko sodišče) niti kot „drugih zaščitnih ukrepov“ v smislu točke 51 sodbe Sodišča v zadevi C-262/20. Te ugodnosti namreč niso namenjene posebej uradnikom, ki opravljajo izmensko nočno delo, in se tudi ne priznavajo zaradi njihovega nočnega dela in odvisno od njegovega trajanja, kar pomeni, da niso neposredno povezane z naravo nočnega dela.
- 17 Te ugodnosti se nedvomno priznavajo zaradi posebnega pomena dejavnosti ministrstva za notranje zadeve v skladu s členom 2 ZMVR – varstvo pravic in svoboščin državljanov, boj proti kriminalu, zaščita nacionalne varnosti, ohranitev javnega reda in protipožarna varnost ter civilna zaščita.
- 18 Delavci v zasebnem sektorju navedenih ugodnosti nimajo zato, ker ne opravljajo dejavnosti, ki imajo poseben družbeni pomen, kot je opisano v členu 2 ZMVR, in ne zato, ker so te ugodnosti ravno nadomestilo za nočno delo. Delavci v zasebnem sektorju, ki opravljajo nočno delo, prejmejo plačilo za nočno delo, ki se izračuna na podlagi metodologije iz uredbe SORZ, to je na podlagi pretvorbe ur nočnega dela v ure dnevnega dela s pomočjo količnika 1,143, in dodatek za nočno delo.

- 19 Skratka, policisti in gasilci, ki opravljajo izmensko in nočno delo, imajo ugodnosti, ki se priznavajo tudi delavcem, ki ne opravljajo izmenskega ali nočnega dela. Te ugodnosti se jim ne priznavajo zaradi njihovega nočnega dela, ampak zaradi njihovih posebnih nalog, ki jih imajo kot varuhi pravic in svoboščin državljanov ter javnega reda in varnosti. Hkrati se za policiste in gasilce, kot je tožeča stranka v obravnavanem primeru, ne more uporabljati metodologija iz uredbe SORZ, od katere imajo koristi delavci v zasebnem sektorju, ki pa nimajo pravice do ugodnosti na podlagi zakona MVR, ker ne opravljajo posebnih nalog na podlagi tega zakona.
- 20 To pomeni, da obremenitve tožeče stranke in drugih policistov in gasilcev, ki tako kot ona opravljajo izmensko in nočno delo, povezane z nočnim delom, trenutno ni mogoče primerno plačati drugače, kot da se uporabi metodologija iz uredbe SORZ, kar pa na podlagi zakona in sodbe o razlagi VKS (vrhovno kasacijsko sodišče) ni dovoljeno.
- 21 Sodišče je v točki 63 sodbe v združenih zadevah od C-529/21 do C-536 in od C-732/21 do C-738/21 presodilo, da bo moralo predložitveno sodišče ugotoviti, ali je morebitno različno obravnavanje utemeljeno z objektivnim in razumnim merilom, torej ali je povezano s pravno dopustnim ciljem, ki se želi doseči z zadevno zakonodajo, in ali je sorazmerno s tem ciljem.
- 22 Predložitveno sodišče je na podlagi preverjanj, ki jih je opravilo v obravnavani zadevi, prepričano, da v zakonu MVR in zadevnih uredbah, vključno z veljavno uredbo iz leta 2022, izrecne ureditve o krajšem trajanju nočnega dela v primerjavi z dnevnim delom dejansko ni zato, ker naj bi se s tem privarčevala znatna finančna sredstva.
- 23 Izmensko in nočno delo namreč opravlja večina policistov in gasilcev (po podatkih ministrstva povprečno 65,20 % v letih 2019, 2020, 2021 in 2022), v enakem položaju pa niso le policisti in gasilci, ki opravljajo izmensko in nočno delo, ampak na primer tudi uradniki generalnega direktorata za varovanje pri ministrstvu za pravosodje, ki opravljajo izmensko in nočno delo, in uradniki generalnega direktorata za izvrševanje kazenskih sankcij. Kot je navedeno v predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo okrajno sodišče v Lukovitu (C-262/20), je bilo že v poročilu ministrstva za notranje zadeve v zvezi s sprejetjem uredbe iz leta 2016 opozorjeno na to, da bi bila, če bi se sprejel predlog sindikatov v zvezi z nočnim delom, potrebna dodatna finančna sredstva, ki bi izračunano na podlagi podatkov iz julija leta 2016 letno znašala 18.324.000 BGN.
- 24 V obrazložitvi predloga zakona o spremembi zakona MVR iz leta 2020, s katerim je bilo določeno, da je običajno trajanje dnevnega in nočnega dela policistov in gasilcev enako, je navedeno, da je namen predloga „vzpostaviti enotnost pri uporabi zakonodaje, urediti nočno delo in zapolniti pravno praznino v specialnem zakonu“. Povedano drugače je bila sprememba izvedena tudi zato, da se odzove na sodno prakso tistih nacionalnih sodišč, ki menijo, da zakon MVR vsebuje

pravno praznino, in zato pri reševanju sporov, kot je obravnavani, po analogiji uporabijo uredbo SORZ in tožbam ugodijo.

- 25 Vendar na podlagi sodbe Sodišča v zadevi C-262/20 taki razlogi, med drugim prihranek finančnih sredstev, ne morejo biti argument za različno obravnavanje in ne odražajo pravno dopustnega cilja, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti tako različno obravnavanje.
- 26 V točki 79 sodbe v zadevi C-262/20 je navedeno, da je nacionalno sodišče zavezano, da nacionalno pravo razlaga, kolikor je mogoče, ob upoštevanju besedila in namena zadevne določbe primarnega prava in glede na celotno nacionalno pravo ter ob uporabi metod razlage, ki jih to pravo priznava, da se zagotovi polni učinek te določbe in da se doseže rešitev, ki je v skladu z njenim ciljem.
- 27 Če se torej sporne ureditve iz zakona MVR in zadevnih uredb zaradi njihove nezdržljivosti s pravom Unije ne sme uporabiti, bi lahko nacionalno sodišče štelo, da gre za primer, ki ni urejen v specialnem zakonu, in subsidiarno uporabilo uredbo SORZ, kot to zahteva tožeča stranka.
- 28 Predložitveno sodišče se boji, da bi uporaba sodbe o razlagi VKS (vrhovno kasacijsko sodišče), ki je zavezujoča zanj in vsa sodišča, v skladu s katero se uredba SORZ ne uporablja subsidiarno, ker v zakonu MVR ni pravne praznine, privedla do različnega – neugodnega – obravnavanja policistov in gasilcev, ki opravljajo nočno delo, v primerjavi z ostalimi policisti in gasilci, ki ne opravljajo nočnega dela, ter delavci v zasebnem sektorju, ki opravljajo nočno delo, ne da bi bilo to različno obravnavanje utemeljeno z objektivnim in razumnim merilom, to je s pravno dopustnim ciljem.
- 29 V sodbi o razlagi VKS (vrhovno kasacijsko sodišče) je različno obravnavanje namreč utemeljeno s „pravnimi razlogi“ v smislu točke 74 sodbe Sodišča v zadevi C-262/20. VKS (vrhovno kasacijsko sodišče) meni, da je „namen zakonodajalca, da je ne glede na del dneva, v katerem se opravlja delo, delovni čas – podnevi ali ponoči – enako dolg, in sicer „8 ur na dan“, zakonodajalec pa je „[p]ri pripravi in sprejemanju [zakona MVR] upošteval posebnost delovnega razmerja in enakost državljanov pred zakonom, pri čemer se škodljive posledice nočnega dela uslužbencev ministrstva za notranje zadeve izravnavajo s primernimi izravnalnimi mehanizmi“.
- 30 Vendar je bilo v točki 76 sodbe Sodišča v zadevi C-262/20 v zvezi s takimi pravnimi razlogi ugotovljeno, da se – s pridržkom preverjanj, ki jih bo moralo opraviti predložitveno sodišče –, „zdi [...], da [...] ne ustrezajo pravno dopustnemu cilju, s katerim bi bilo mogoče upravičiti različno obravnavanje iz postopka v glavni stvari“.
- 31 Predložitveno sodišče meni, da na podlagi dosedanjih preverjanj ni mogoč drugačen sklep. Zakonodajalec ni zadostno upošteval ravno posebnosti delovnega razmerja in enakosti državljanov pred zakonom, ker zadevni izravnalni

mehanizmi, kot so predstavljeni zgoraj, dejansko niso neposredno povezani z nočnim delom, ki ga opravljajo uslužbenci ministrstva za notranje zadeve, ki delajo v izmenah.

- 32 Zato predložitveno sodišče meni, da mora Sodišču predložiti zgoraj navedeni vprašnji za predhodno odločanje.

DELOVNI DOKUMENT